

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/243/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5123201389
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5123201389.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Miriam Štillovej a JUDr. Róberta Bebčáka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B. (predtým C.), nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom D. E. XXXX/XX, F., t.č. G. XX, F., zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, zverené do náhradnej osobnej starostlivosti A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom D. E. XXXX/XX, F., t.č. G. XX, F., zastúpenej zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Kvetoslava Kolínová, s.r.o., so sídlom Kálov 1, Žilina, IČO: 47 240 997, dieťa rodičov - matky: H. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom D. E. XXXX/XX, F., t.č. G. XX, F., zastúpenej zástupcom: ADVOKÁT ADRIANA HRDINOVÁ, s.r.o., so sídlom Vojtecha Spanyola 1726/13, Žilina, IČO: 47 245 841 a otca: I. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom H. XXX, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Jaroslavou Mikolášovou, advokátkou, so sídlom Petrovice 84, v konaní o zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, o návrhu na zákaz styku otca s maloletým dieťaťom a o návrhu na zníženie výživného k maloletému dieťaťu, v štádiu konania o trovách štátu, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 21P/28/2023-745 zo dňa 7. augusta 2025, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Žilina (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol o nároku Slovenskej republiky na náhradu trov konania štátu (výrok I.), uložil otcovi povinnosť nahradiť trovy konania štátu na účet Okresného súdu Žilina vo výške 821,24 Eur (výrok II.), uložil matke povinnosť nahradiť trovy konania štátu na účet Okresného súdu Žilina vo výške 821,24 Eur (výrok III.) v lehote do 12 mesiacov od právoplatnosti tohto uznesenia.

Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na protichodné tvrdenia rodičov a starých rodičov maloletého dieťaťa, ich odlišné predstavy o osobnej starostlivosti o maloleté dieťa, neschopnosť dohodnúť sa na úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, prihladnuc na nesporový charakter konania a na skutočnosť, že zo spisu nebolo preukázané, že by niektorí z rodičov spĺňali podmienky na oslobodenie od súdnych poplatkov, považoval súd za spravodlivé, aby sa obaja rodičia podieľali na trovách štátu, ktoré v konaní vznikli priznaním odmien (znalečného) znalcovi za podanie znaleckého posudku a účasť na pojednávaní, a ktoré boli uhradené z rozpočtových prostriedkov súdu, a to v rovnakom rozsahu.

1. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie matka (č.l. 753 spisu), v ktorom uviedla, že nariadenie znaleckého dokazovania sa realizovalo v záujme ochrany práv a záujmov maloletej, avšak dôvod, resp. príčina na nariadenie takéhoto znaleckého dokazovania bola jednoznačne daná na strane otca maloletej a výlučne otec dieťaťa by mal niesť povinnosť tieto trovy štátu nahradiť. Rozdelenie náhrady trov konania považovala za nespravodlivé a nezákonné, keďže ich nezavinila a

zároveň znalecký posudok potvrdil jej predpoklady, čo tiež možno hodnotiť ako jej úspech v tomto konaní. Poukázala aj na skutočnosti, ktoré podľa jej názoru odôvodňujú aj oslobodenie od povinnosti platiť súdne a iné poplatky na strane matky dieťaťa. Navrhla, aby ju odvolací súd oslobodil od platenia súdnych poplatkov, vrátane náhrady trov, ktoré vznikli štátu z dôvodu realizácie znaleckého posudku a neurčil jej povinnosť nahradiť trovy konania štátu. Zároveň navrhla uložiť povinnosť otcovi maloletej zaplatiť trovy štátu v plnej výške.

1. Otec vo svojom vyjadrení (č.l. 765-767 spisu) k odvolaniu uviedol, že napadnuté uznesenie pokladá za vecne správne. Mal za to, že na strane Matky neboli (a nie sú) dané dôvody na oslobodenie od súdnych poplatkov. Nesúhlasil s námietkami matky o konaní otca, ktoré by predlžovalo konanie vo veci, ani že by príčina znaleckého dokazovania bola iba na strane otca. K odvolaniu matky voči výroku II. považoval ako podanie odvolania neoprávnenou osobou. Navrhol aby odvolací súd odvolanie matky vo výroku II. odmietol ako podané neoprávnenou osobou v zmysle § 386 písm. b) CSP a vo výroku III. napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Záverom súhlasil s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

1. Matka vo svojom vyjadrení (č.l. 770 spisu) k vyjadreniu otca uviedla, že sa nestotožňuje s názorom otca, že nezavinil trovy konania týkajúce sa potreby nariadenia znaleckého dokazovania. Trvala na tom, že suma náhrady trov, na ktorú povinnosť bola zaviazaná je pre ňu finančne neúnosná, pretože aj tieto náklady budú musieť opäť znášať rodičia matky (starí rodičia maloletej), ktorí sú aj bez tohto nielen fakticky, ale aj finančne zaťažení výživou a starostlivosťou o maloleté dieťaťa a aj o matku dieťaťa. Mala za to, že ak by aj súd nemohol rozhodnúť o jej oslobodení od povinnosti platiť súdne poplatky, stále platí, že pri určovaní povinnosti nahradiť trovy konania, súd musí prihliadať na okolnosti osobitného zreteľa, ktoré boli v konaní na jej strane preukázané.

1. Otec vo svojom vyjadrení (č.l. 775-777 spisu) k vyjadreniu matky nesúhlasil s argumentami matky v celom rozsahu. Zároveň uviedol, že odkazuje na jeho vyjadrenie k odvolaniu matky, na ktorého obsahu a dôvodnosti zotráva aj vo vzťahu k vyjadreniu matky. Navrhol aby odvolací súd odvolanie matky vo výroku II. odmietol ako podané neoprávnenou osobou v zmysle § 386 písm. b) CSP a vo výroku III. napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil.

1. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65, § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil v celom rozsahu. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

1. Civilný mimosporový poriadok v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, ktorým konaním je aj predmetné konanie o zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, o návrhu na zákaz styku otca s maloletým dieťaťom a o návrhu na zníženie výživného k maloletému dieťaťu (§ 111 písm. c), d) a p) CMP), pripúšťa možnosť vzniku trov štátu v súvislosti s dokazovaním (zisťovaním skutočného stavu veci Čl. 6, § 35 CMP), o ktorých povinnosti nahradiť ich štátu rozhoduje súd (§ 57 CMP) v rozsahu náhrady trov štátu voči účastníkom konania ako spoločné trovy účastníkov konania, na náhradu ktorých sú povinní účastníci konania podľa pomeru účasti na veci a na konaní (§ 49 ods. 3 CMP), a to v prípadoch, kedy trovy dôkazu neboli kryté preddavkom (§ 253 CSP) a došlo k faktickej úhrade tzv. znalečného zo strany súdu.

1. V konaní vo veci starostlivosti o maloleté dieťa bolo potrebné pre prijatie rozhodnutia posúdiť i skutočnosti, na ktoré sú potrebné odborné znalosti tak, aby bol naplnený najlepší záujem maloletej (Čl. 5 Zákona o rodine) a zistený skutočný stav veci. Preto súd prvej inštancie uznesením č.k. 21P/28/2023-548 zo dňa 16.07.2024, právoplatným dňom 31.07.2024, nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria a podaním znaleckého posudku bol poverený A. G. E.. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 21P/28/2023-578 zo dňa 19.11.2024, právoplatným dňom 03.12.2024, priznal znalcovi za podanie Znaleckého posudku č. 101/2024 (č.l. 556-575 spisu) znaleckú odmenu (znalečné) vo výške 1.495,10 Eur ktorá bola znalcovi uhradená z rozpočtových prostriedkov súdu prvej inštancie.

Nakoľko považoval za účelné znalca dopočuť ku skutočnostiach uvádzaným v znaleckom posudku, tento predvolal na pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 28.02.2025. Uznesením č.k. 21P/28/2023-737 zo dňa 08.04.2025, právoplatným dňom 26.04.2025, súd prvej inštancie priznal znalcovi odmenu za účasť na pojednávaní konanom dňa 28.02.2025 vo výške 147,38 Eur, ktorá bola znalcovi uhradená z rozpočtových prostriedkov tamjšieho súdu.

S ohľadom na vyššie uvedené možno konštatovať, že štátu vznikli v predmetnej veci trovy konania súvisiace s nariadením znaleckého dokazovania v celkovej výške 1.642,48 Eur (odmena znalca za

podanie znaleckého posudku č. 101/2024 zo dňa 12.11.2024 + odmena znalca za účasť na pojednávaní konanom dňa 28.02.2025).

1. Tak, ako to napokon správne konštatuje i súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia, v predmetnej veci bolo spravodlivé (§ 55 CMP) pomerným spôsobom rozhodnúť o náhrade trov štátu, spočívajúcich v náhrade súdnemu znalcovi vyplateného znalečného z rozpočtových prostriedkov štátu, keďže vykonanie dôkazu bolo i podľa názoru odvolacieho súdu v záujme maloletej a v zásade i v rovnakom záujme obidvoch rodičov, nakoľko súd rozhodoval o ich právach a povinnostiach k maloletemu dieťaťu. Z tohto dôvodu nemožno prihliadnúť k námietke matky, že príčina na nariadenie znaleckého dokazovania bola výlučne daná na strane otca, a preto by mal niesť povinnosť tieto trovy štátu nahradiť, pokiaľ z vyúčtovania znalečného predovšetkým nevyplýva zásadné navýšenie trov priamo súvisiacich s tvrdeným konaním otca. Potreba znaleckého dokazovania vyplynula z dovtedajšieho priebehu konania a bolo nariadené v najlepšom záujme maloletej práve na návrh matky o zákaze styku otca s maloletou. Zvýrazňujúc, že pri nezhode rodičov o úprave ich práv a povinností k maloleťým deťom, súd nie je viazaný návrhmi rodičov a je vždy povinný zistiť skutočný stav veci tak, aby rozhodnutie zodpovedalo v prvom rade záujmom dieťaťa. Najlepší záujem dieťaťa je ako koncept flexibilný a vždy by mal byť posudzovaný a definovaný individuálne s ohľadom na konkrétnu situáciu, v ktorej sa dotknuté dieťa nachádza, pričom pozornosť je potrebné venovať jeho osobným pomerom, situácii a potrebám. Preto v prejednávanej veci vypracovanie znaleckého posudku, ako dôkazného prostriedku, bolo v súvislosti s rozhodovaním o zákaze styku otca s maloletou odôvodnené potrebou zistenia skutočného záujmu maloleteho dieťaťa. Vo veciach starostlivosti o maloleťoch sa znalecké dokazovanie zásadne nariaďuje za účelom zistenia nie skutočností, ktoré sú v záujme toho-ktorého účastníka, ale v záujme maloleteho dieťaťa (Čl. 4 CMP). Odvolaciu námietku matky s poukazom na jej finančnú situáciu, ktorou sa dožadovala oslobodenia platenia súdnych poplatkov, vrátane náhrady trov, ktoré vznikli štátu z dôvodu realizácie znaleckého posudku a neurčenia jej povinnosti nahradiť trovy konania štátu, považoval odvolací súd za nedôvodnú. Z obsahu samotného odvolania vyplývalo, že matka poberá dôchodok cca 600,- Eur, pričom jej poskytujú bývanie, výživu aj hradenie všetky náklady na zdravotnú starostlivosť rodičia (starí rodičia maloletej). Vyplývajú z uvedeného, matke po zaplatení výživného na maloleťu vo výške 100,- Eur ostáva z dôchodku cca 500,- Eur. Pri mesačnom splácaní trov štátu vo výške 821,24 Eur v lehote 12 mesiacov môže matka uhrádzať sumu vo výške cca 68,44 EUR, ktorá podľa názoru odvolacieho súdu nepredstavuje likvidačnú čiastku, keďže matka okrem výživného nemá iné nevyhnutné výdavky. Súd prvej inštancie teda správne uložil povinnosť obom rodičom, a preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

1. Upriamujúc pozornosť na podanie kolízneho opatrovníka zo dňa 20.11.2025 (č. I. 778 spisu), z ktorého vyplýva, že maloletej bolo zmenené priezvisko na „B.“, s čím jej otec súhlasil. Na základe uvedeného odvolací súd v záhlaví tohto rozhodnutia označil maloleťu jej novým priezviskom „B.“ a nie „C.“. Z obsahu podania ďalej vyplýva, že k zmene priezviska maloletej došlo ešte pred vydaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, preto odvolací súd odporúča súdu prvej inštancie, aby opravil nesprávne priezvisko maloletej v záhlaví svojho rozhodnutia.

1. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).